

Konkurz bez hranic ...

Vzhledem k tomu, že byli členové konkurzní komise - ve složení místostarostka ing.Jaromíra Žáčková, předsedkyně komise a zároveň iniciátorka vypsaní konkurzu, členka Rady města, dále členové: Mgr. Josef Menšík, ředitel gymnázia Č.Třebová, Mgr. Zuzana Hamanová, Krajský úřad Pardubického kraje, Mgr. Olga Příhodová, Česká škol. inspekce, Mgr. Markéta Hegrová, Ph.D., ZUŠ Litomyšl, Tereza Červinková za pedagogy ZUŠ Č.Třebová, - zavázání podpisem mlčenlivosti již při otevírání obálek (nevím proč, pokud bylo vše oprávněné), jsem jediný, kdo může podat pravdivé svědectví o průběhu konkurzu.

Po nezbytných oficialitách si vzala slovo p. Žáčková a její ústřední myšlenkou a hlavním důvodem mého manažerského selhání, jak na konci tohoto obviňování konstatovala, bylo prý fakt, že jsem nedokázal řešit situaci v Literárně dramatickém oboru, kde nám v září, na počátku tohoto školního roku, vzrostl počet žáků na 24 a já jsem je nechal „živořit“ v suterénních prostorách. Ještě dodala, že to nevěděla atd. Naprosto absurdní obviňování vzhledem k tomu, že již od r. 2001 průběžně upozorňuji na tento problém a zdůvodňuji tím potřebu vlastního sálu s prostorným jevištěm.

Úvahy o občasném využívání Malé scény jsou samozřejmě naprosto liché. Není možné, abychom přenášeli z budovy na Tyršově nám. kulisy, kostýmy a ostatní rekvizity a opět je stěhovali zpět. Dost na tom, že to musíme podobně řešit v hudebním oboru. Od roku 2001 jsme měli řadu let v průměru 24 žáků LDO a paní Žáčkové to nevadilo, přestože jsem na to stále upozorňoval. Výrazný pokles žáků LDO pak nastal v době, kdy se rozhodlo, že Malá scéna připadne Kulturnímu centru a nikoliv ZUŠ, jak bylo v době přípravy studie na rekonstrukci plánováno. Pro toto tvrzení, ale i další přísliby náhrady ztráty sálu v Dělnickém domě, mám důkazy a svědectví řady osob, účastníků se různých jednání.

Jen krátký přehled mého soustavného úsilí o náhradu ztraceného sálu. Únorem r. 1999 je datována studie rekonstrukce ZUŠ v Dělnickém domě. Zamítnuto, rekonstrukce byla nakonec pro KC a my jsme byli tzv. dislokováni do bývalé VOŠ na Tyršově náměstí. Rozhodlo o tom 17. zasedání Zastupitelstva města 4. dubna 2001. Dále převzato ze zprávy: „Zastupitelstvo současně schválilo, že pro další potřebu ZUŠ bude ještě vypracována studie na možnou přístavbu koncertního sálu u budovy ZUŠ v Kozlovské ul.“

Byl jsem vyzván vedením města, abych se pokusil oslovit nějakého architekta, který má zkušenosti z projektováním koncertních sálů. Podařilo se mi zkontaktovat Ing. arch. Jindřicha Smetanu, který po krátké době představil komisi měst. architekta nejen vynikající studii, ale doplnil ji i maketou nového sálu. Nakonec to také nebylo schváleno s tím, že nám bude přidělena Malá scéna, která se bude rekonstruovat. Já jsem byl tehdy požádán, abych spolupracoval na studii s p. arch. Jiřím Janderou a sdělil mu potřeby ZUŠ. Kontaktoval jsem tehdy i akustika a statika, kteří pak dodali p. arch. Janderovi potřebné odborné informace. Krátce před dokončením rekonstrukce Malé scény nám bylo sděleno, že bude objekt opět ve správě Kulturního centra a my tam budeme mít možnost ve volných kapacitách působit spolu s loutkovým souborem, Domem dětí a mládeže a KC. My

bychom pak měli k dispozici sklad hudebních nástrojů o rozloze 32m2, kam bychom směli umístit dvě koncertní křídla, cembalo, tympány, alespoň jeden kontrabas, cca 40 notových pultů. Ostatní obory, včetně LDO by zde pak neměli žádný prostor. Na připomenutí to jistě postačí.

Důkazem zvládnutí manažerské funkce bylo jistě také řešení při rozsáhlé havarii vody v budově ZUŠ Kozlovská ul. 21. 8. 2012.

V abnormálně těžkých podmínkách byla zajištěna bezpečnost dětí, pedagogů a plynulý chod školy tak, aby nebyl narušen pravidelný rozvrh.

Toto jednání mělo dle mého názoru jediný cíl, ovlivnit ty členy konkurzní komise, kteří nejsou o celé problematice informováni a tedy naprosto do problému nevidí.

Další šokující moment u konkurzu byl ve chvíli, kdy mě členka komise, Mgr. Zuzana Hamanová, pověřena Krajským úřadem, položila otázku, kterými hlavními zákony se řídí chod ZUŠ. Odpověděl jsem, že zák. 561/2004. Potom měla doplňující otázku, jak se tomuto zákonu říká. Upřesnil jsem tedy, že „školský zákon“, dále jsem jmenoval vyhlášku 71/2005, ona mě opravila – že je to vyhláška 72/2005 – upřesňuji, že vyhláška 72/2005 pojednává o poskytování poradenských služeb, kdežto vyhláška 71/2005 je skutečně správně – o základním uměleckém vzdělávání. Na první pohled banalita, jenže u konkurzu vážné provinění, které opět ovlivňuje členy komise k názoru, že se ani v zákonech dobře neorientují, což na krátké poradě údajně zaznělo. Stále se vám zdá, že byl konkurz veden korektně?

Poslední můj argument, proč tato celá záležitost je vedena na základě řady nepravdivých tvrzení a obviňování, je skutečnost, že se ke mně za celou dobu mého působení ve funkci ředitele, nedostala jediná stížnost od rodičů, nebo zřizovatele.

Dalším velmi důležitým momentem je tvrzení paní místostarostky, která zdůvodňovala i v tisku, že si ostatní ředitele vybírali sami v konkurzech, když je přebírali. Troufám si tomuto tvrzení oponovat. Když ukončil svoji činnost Okresní úřad v Ústí nad Orlicí, převedlo Město pod svoji působnost všechny ředitele bez konkurzu. Konkurz pak absolvovali zcela noví ředitelé a ředitelky. V případě jednoho stávajícího ředitele při přechodu z OÚ na Město Č. Třebová dokonce konkurz nebyl vůbec nařízen, což si myslím, že je zcela správné.

Domnívám se, že již není třeba dále nic dodávat. Každý soudný a poctivý člověk si zde udělá úsudek, jak je to se spravedlností a rovným zacházením s každým občanem.

V České Třebové dne 14.6.2014

MgA. Bohuslav Mimra
ředitel ZUŠ
Česká Třebová